Opłatę pocztową uiszczono ryczałtem.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

NR. 5 **Poznań, dnia 1 marca 1936** **ROK 15**

Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu**
ul. Rzeczypospolitej nr. 1 Telefon nr. 25-95

Informacje o transakcjach.

W powyższej sprawie Związek Fabrykantów wystosował do Departamentu Podatków i Opłat Ministerstwa Skarbu, pismo tej treści:

„Dochodzą nas wiadomości od zrzeszonych w Związku naszym przedsiębiorstw, że niektóre Urzędy Skarbowe w sposób zbyt dla przedsiębiorstw uciążliwy, żądają w wykonaniu art. 60 § 1 pkt. 3 Ordynacji Podatkowej, informacyj o tranzakcjach z odbiorcami. Okazano nam mianowicie dowody, że niektóre Urzędy Skarbowe przesyłają w ostatnim czasie przedsiębiorstwom przemysłowym całe bloczki po sto i więcej kartek formularzy (M. Sk. Nr. 42 do § 91 itp.), żądając dostarczenia na tych formularzach pod rygorem przewidzianym w art. 188 Ordynacji Podatkowej w terminie nieraz zaledwie 3-dniowym informacyj o dokonanych tranzakcjach ze wszystkimi bez wyjątku odbiorcami zamieszkałymi na terenie odnośnego Urzędu.

Ponieważ zrzeszone w naszym Związku większe przedsiębiorstwa posiadają po kilka i kilkanaście tysięcy odbiorców rozproszonych w całym kraju, przeto zadośćuczynienie podobnym ryczałtowym żądaniom Urzędów Skarbowych, zwłaszcza gdyby z takiemi żądaniami wystąpiło naraz kilkanaście, czy jeszcze więcej Urzędów, stwarza dla przedsiębiorstw przy obecnej szczupłości personelu biurowego, obowiązki praktycznie nie do wykonania. Wydaje się nam też, że intencją art. 60 § 1 pkt. 3 Ordynacji Podatkowej bynajmniej nie jest podobne ryczałtowe nakładanie na przedsiębiorstwa obowiązków nie do wykonania, czemu dała zresztą wyraz nowela do Ordynacji Podatkowej z dnia 14 stycznia br., stanowiąc w art. 60 § 2, iż w razie rzeczywistej trudności w dostarczeniu wspomnianych informacyj, władza skarbowa winna zarządzić sporządzenie odpowiednich odpisów i wyciągów własnemi siłami.

W zakończeniu swego pisma podpisany Związek pozwala sobie uprzejmie prosić Wysokie Ministrestwo o łaskawe autorytatywne wyjaśnienie Urzędom Skarbowym intencyj art. 60 § 1 Ordynacji Podatkowej, które niewątpliwie pójdą w tym kierunku, że żądać można od przedsiębiorstw wszelkich posiadanych danych i informacyj o tranzakcjach z odbiorcami zapodanemi imiennie, a nie ryczałtowo ze wszystkimi odbiorcami zamieszkałemi na terenie działania odnośnego Urzędu".

O stanowisku zajętem przez Ministerstwo wobec naszych postulatów zawiadomimy PT. Członków bezpośrednio po otrzymaniu odpowiedzi.

Projekt ustawy o prawie wekslowem.

Rada Ministrów uchwaliła projekt ustawy o prawie wekslowem, dostosowany do konwencyj międzynarodowych. Prace nad międzynarodową unifikacją prawa wekslowego rozpoczęte zostały jeszcze przed wojną. W r. 1912 zawarta została w Hadze konwencja, ustalająca jednolite prawo wekslowe. Konwencja ta jednak nie została ratyfikowana. Po wojnie rozpoczęto dalsze prace w tym zakresie. W dn. 7 czerwca 1930 r. podpisane zostały w Genewie przez delegatów ponad 20 państw, a m. in. i Polski, trzy konwencje, dotyczące prawa wekslowego. Pierwsza z nich zawiera jednolitą ustawę wekslową, którą państwa ratyfikujące konwencję obowiązane są wprowadzać do swych ustawodawstw wewnętrznych, przyczem dopuszczalne są tylko te odchylenia, które przewiduje załącznik II konwencji; druga przewiduje ujednostajnienie norm kolizyjnych z zakresu prawa wekslowego; trzecia wreszcie normuje niektóre zagadnienia związane z opłatami stemplowemi od weksli.

Polskie prawo wekslowe z 1924 r. było oparte na zasadach konwencji haskiej z 1924 r. Ponieważ zaś konwencje genewskie są właściwie tylko rewizją konwencji haskiej, przeto dostosowania prawa polskiego do konwencyj genewskich nie spowoduje bardziej zasadniczych zmian.

Z ważniejszych zmian, które wprowadza projekt do stanu prawnego obecnie obowiązującego, należy wymienić: 1) bardziej zgodne z zasadami słuszności unormowanie weksli, wystawionych na obcą walutę, przyczem projekt wprowadzenia odchylenia od dekretu walutowego z 1934 r.; 2) określenie terminu protestu w ten sposób, że może on być dokonany dopiero w jednym z dwuch dni powszednich, następujących po dniu płatności, 3) opuszczenie przepisów, jako zbędnych ze względu na przepisy kodeksu zobowiązań, o sposobie podpisywania weksli przez osoby nieumiejące, lub niemogące pisać oraz o przerwaniu i zawieszeniu przedawnienia roszczeń wekslowych, 4) bardziej szczegółowe ujęcie przepisów kolizyjnych.

Przystąpienie Polski do wspomnianych powyżej konwencyj należy uważać za celowe. Unifikacja międzynarodowego prawa wekslowego przyczyni się niewątpliwie do ułatwienia obrotu handlowego między państwami, które do konwencyj przystąpiły.

O normalizację opakowania świec.

Jednym z poważniejszych kłopotów przemysłu świeczkarskiego są nieuregulowane stosunki w dziedzinie oznaczania wagi, jakości i miejsca pochodzenia świec, sprzedawanych w paczkach. Na rynku bowiem wytworzyły się takie stosunki, że poszczególni fabrykanci, niejednokrotnie anonimowi rywalizują ze sobą pod względem cen, przyczem ekwiwalent biorą sobie na stałem obniżaniu wagi paczek i pogarszaniu gatunku towaru. Dzieje się to normalnie przy nieświadomości konsumenta. W tych warunkach działalność taką określić można jedynie jako wprowadzenie w błąd konsumenta, a nieuczciwą konkurencję wobec innych fabryk.

Obecny stan rzeczy może ulec pożądanej zmianie tylko w wyniku wydania odpowiednich przepisów przez rząd.

W powyższej sprawie Związek nasz interwenjuje już od blisko trzech lat. W swoim czasie przedstawił nawet Związek gotowy projekt ustawy w tej dziedzinie. Projekt ten stał się przedmiotem badań władz i obrad samorządu gospodarczego. Niestety, z przyczyn, których częścią nie znamy, a częścią nie możemy uznać sprawa utknęła na martwym punkcie.

Wobec stale pogarszającego się stanu Związek podjął jeszcze raz starania, mające na celu pozytywne za-

łatwienie postulatów zrzeszonego w nim przemysłu świeczkarskiego.

Powołując się na dawniejsze prace swe z tej dziedziny, wystosował Związek nowy memorjał do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w którym ponownie uzasadnia potrzebę wprowadzenia przepisów w tej dziedzinie.

Szyldy dla sprzedawców wyrobów tytoniowych.

Z początkiem bieżącego roku zwrócił się Związek Fabrykantów do Ministerstwa Skarbu z interwencją w sprawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31-go października, wprowadzającego nowy wzór tablic dla sprzedawców wyrobów tytoniowych. W myśl tego rozporządzenia szyldy miały być wykonywane z blachy i lakierowane. Związek zajął stanowisko, że, podobnie jak dotąd winny być dopuszczone i szyldy emaljowane, które są trwalsze i lepiej się prezentują.

Zgodnie z życzeniem Związku wyjaśniło Ministerstwo, że rozporządzenie miało na celu ujednolicenie typu szyldów, jednakże Ministrestwo nie będzie miało nic przeciwko temu, by sprzedawcy zakupywali szyldy z trwalszego materjału, niż to ustala omawiane rozporządzenie.

Projekt ustawy o prawie czekowem.

Rada Ministrów uchwaliła ostatnio projekt ustawy o prawie czekowem. Projekt stoi w ścisłym związku z podpisanemi w dn. 19 marca 1931 r. w Genewie przez delegatów około 20 państw, a m. in. także przez przedstawiciela Polski, trzema konwencjami, dotyczącemi prawa czekowego. Pierwsza z nich zawiera jednolitą ustawę czekową, którą państwa ratyfikujące konwencję, obowiązane są wprowadzić do swych ustawodawstw, przyczem dopuszczalne są tylko te odchylenia, które przewidują załącznik II konwencji (zastrzeżenia). Druga z nich ma na celu ujednostajnienie norm lizyjnych z zakresu prawa czekowego. Trzecia wreszcie normuje niektóre zagadnienia, związane z opłatami stemplowemi od czeków.

Korzyści, płynące z jednolitego unormowania w poszczególnych państwach tak doniosłego środka wymiany międzynarodowej, jakim jest czek, nie wymagają bliższego wyjaśnienia. Przystąpienie więc Polski do wspomnianych konwencyj należy uznać za celowe, tembardziej, że konwencja niejednokrotnie wprowadza ulepszenia w stosunku do prawa dotychczasowego. Przykładem może być tu przepis art. 28 ust. 2, który powinen usunąć t. zw. czeki postdatowe, których szkodliwość gospodarcaz jest powszechnie uznawana. Dzięki dość licznym zastrzeżeniom zostało umożliwione utrzymanie tych przepisów ustawodawstwa polskiego, które są konieczne czy to ze względu na specjalne warunki gospodarcze (np. niedopuszczalność zastrzeżenia zapłaty rzeczywistej w walucie zagranicznej w czekach, płatnych w Polsce), czy też z uwagi na utrwaloną już praktykę (np. nieważność czeków, które nie są wystawione na blankietach, lub 10-dniowy termin do przedstawienia czeków).

Z ważniejszych zmian, które wprowadza projekt do stanu prawnego obecnie obowiązującego, należy wymienić: 1) bezskuteczność zastrzeżenia oprocentowania sumy czekowej, 2) dopuszczenie czeku domicylowanego, 3) unormowanie t. zw. czeku in blaco, 4) określenie skutków indosu, dokonanego po proteście, 5) stwierdzenie, że czek postdatowany jest płatny za okazaniem, 6) zmiany niektórych terminów do przedstawienia czeku, 7) unormowanie, na wzór prawa wekslowego, czeków wystawionych na obcą walutę, przyczem projekt wprowadza drobne zresztą odchylenia od dekretu walutowego z 1934 r., 8) dopuszczenie nieznanej dotychczas w Polsce, ale rozpowszechnionej zagranicą instytucji czeku zakrzyżowanego, 9) skórcenie erminu, po upływie którego można wykonać zwrotne poszukiwanie w wypadku siły wyższej, 10) opuszczenie jako zbędnych ze względu na przepisy kodeksu zobowiązań, przepisów o przerwaniu i zawieszeniu przedawnienia roszczeń czekowych, 11) uzgodnienie przepisów o bankierze z polskiem prawem bankowem, 12) wzmocnienie sankcyj karnych za wystawienie czeków bez pokrycia i usunięcia trudności, istniejących przy wykładni dotychczasowego art. 51 prawa czekowego, 13) bardziej szczegółowe ujęcie przepisów kolizyjnych, 14) dodanie przepisów o proteście czekowym zamiast dotychczasowego odesłania do prawa wekslowego. Wszystkie te zmiany powinny się przyczynić do udoskonalenia dotychczas obowiązujących przepisów prawa czekowego, a tem samem do wzmożenia obrotu czekowego i to obrotu zdrowego, mogącego oddać usługi polskiemu życiu gospodarczemu.

Skarbowość.

Podatek dochodowy przy wynagrodzeniach robotniczych.

Na skutek zmian w ustawie o podatku dochodowym, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 518), a w szczególności na skutek obniżenia sumy dochodu rocznego, wolnego od opodatkowania według Działu II ustawy z 2.500 zł na 1.500 zł — wynagrodzenia robotnicze w znacznie większej ilości przypadków, aniżeli uprzednio, podlegają obecnie podatkowi dochodowemu.

Ponieważ powstały wątpliwości, jak należy obliczać podatek, względnie w jaki sposób ustalać stopę podatku, przy wynagrodzeniach robotniczych wypłacanych tygodniowo, lub co 10 dni, albo co dwa tygodnie, zwłaszcza, gdy robotnik nie pracował przez wszystkie dni robocze tygodnia, dekady, lub okresu dwutygodniowego — przypominamy poniżej treść okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 1 maja 1933 r. L. D. V. 20231/2/33 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 16 poz. 144), który wyjaśnia, co następuje:

„Wedle art. 111 (obecnie art. 43) ustawy o państwowym podoatku dochodowym, podstawą ustalenia stopy procentowej przypadającego do potrącenia podatku stanowi wysokość płaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym .

„Z powyższego wynika, że miarodajnemi do ustalenia stopy procentowej są dwa elementy: suma wypłaconego wynagrodzenia oraz okres czasu, za który wynagrodzenie zostało wypłacone.

„Tak też sprawę ujmuje rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 kwetnia 1922 r. (obecnie § 79 rozporządzenia wykonawczego do ordynacji podatkowej), uważając za niezbędne przy składaniu przez służbodawców wykazów potrąceń oznaczenia sumy wypłaconego wynagrodzenia oraz okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie.

„Natomiast dla ustalenia wysokości stopy procentowej obojętnym jest sposób, w jaki pracodawca oblicza należne pracownikowi za dany okres wynagrodzenie, gdyż sposób obliczania wynagrodzenia jest sprawą czysto osobistą pomiędzy pracodawcą a pracownikiem.

„Tak więc, o ile pracodawca za okres: miesięczny wypłacił pracownikowi 200, —zł, obojętnem jest, czy wynagrodzenie to zostało ryczałtowo zgóry ustalone, czy też obliczone w stosunku do ilości przepracowanych w tym miesiącu 100 godzin po zł 2,— za gadzinę, względnie 10 dniówek po zł 20,— za każdy przepracowany dzień.

„W każdym wypadku suma otrzymanego za okres miesięczny wynagrodzenia w celu doprowadzenia do stosunku rocznego winna być pomnożona przez dwanaście.

„Przy dekadowych wypłatach mnożnik ten wynosi 36, przy tygodniowych 52 i tylko w tych wypadkach, gdy wypłata uskutecznia się codziennie, jak np. w niektórych branżach przemysłu sezonowego, względnie przy dniówkowej pracy na roli, winien być zastosowany mnożnik 300".

Z powyższego wyjaśnienia wynika, że gdy robotnik, wynagradzany tygodniowo, pracował np. 3 dni w tygodniu i otrzymał wynagrodzenie z uwzględnieniem ilości przepracowanych dni — nie należy traktować go jako dziennego płatnego, a w konsekwencji ustalać podstawę obliczenia podatku przez pomnożenie wynagrodzenia za 1 dzień pracy przez 300, lecz należy wypłacone z upływem tygodnia wynagrodzenie (za faktycznie przepracowane 3 dni) pomnożyć przez 52. Jeśli więc robotnik otrzymał przy wypłacie tygodniowej za przepracowane 3 dni 18,— zł, to nie podlega on podatkowi od tej wypłaty, gdyż 18 pomnożone przez 52 daje 936,— zł, a zatem poniżej 1.500,— zł. Gdyby natomiast (błędnie oczywiście), pomnożyć 6,— zł jako wynagrodzenie dzienne, przez 300, to otrzymamy 1.800,— zł, co w konsekwencji uzasadniłoby obowiązek potrącenia od wypłty zł 18,—, tytułem podatku kwoty zł 1,52, t. j. 1,4%.

Nowe stawki scalonego podatku przemysłowego.

Dziennik Ustaw R. P. nr. 13 z dnia 24 lutego 1936 roku, przynosi pod poz. 124, rozporządzenie Ministra Skarbu o poborze scalonego podatku przemysłowego od obrotów piwem, napojami winnemi, wódkami gatunkowemi, octem, kwasem octowym i drożdżami. Do rozporządzenia dołączono tabele zawierające nowe stawki podatku, które zostały specjalnie na wyroby wódczane, dość znacznie podwyższone.

Wymiana znaczków stemplowych.

Jak wiadomo naskutek dekretu z dnia 13 stycznia rb. w sprawie zmiany niektórych przepisów dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych, stały się zbędne znaczki stemplowe wartości 25 gr. oraz znacznie zmniejszyło się zapotrzebowanie znaczków wartości 10 gr., 20 gr., 30 gr. i 40 gr. W związku z tem Ministerstwo Skarbu poleciło urzędom opłat stemplowych oraz urzędom skarbowym, aby przychylnie załatwiały wnioski dystrybutorów o zamianę znaczków stemplowych wartości 10, 20, 30 oraz 40 gr. na inne rodzaje znaczków wskazane przez stronę lub na blankiety wekslowe — jeżeli wniosek zostanie przedstawione najpóźniej do dnia 10 marca. Polecono ponadto przychylne załatwianie wniosków o wymianę znaczków 15-groszowych, jeżeli wniosek pochodzi nie od dystrybutora ale od innej osoby. Wymiana będzie dokonywana nietylko na wniosek pisemny, ale i na ustny. Wniosek pisemny wolny jest od opaty stemplowej. Wymiana będzie dokonana bez pobrania żadnej należności.

Umarzanie i rozkładanie na raty kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa.

W Dz. U. R. P. Nr. 9 ukazało się pod poz. 95 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 lutego 1936 r. o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odraczaniu zapłaty zaległych w postępowaniu cywilnem, a należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych.

O odroczeniu, rozłożeniu na raty zapłaty rozstrzyga ostatecznie według swego uznania kierownik sądu pierwszej instancji, a jeżeli dłużnik otrzymał wezwanie do zapłaty kosztów od innego sądu — kierownik tego sądu.

O umorzeniu kosztów sądowych rozstrzyga ostatecznie wg. swego uznania: jeżeli zaległość nie przewyższa zł 500,— prezes sądu apelacyjnego, jeżeli zaległość przewyższa zł 500,— Minister Sprawiedliwości.

Obniżka opłaty stemplowej od obrotu akcjami.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 8 pod poz. 66 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 stycznia 1936 r. o opłacie stemplowej od obrotu papierów wartościowych.

Na podstawie tego rozporządzenia stawka 0,2%, przewidziana jako opłata od obrotu akcjami lub innemi papierami wartościowemi o niestałem oprocentowaniu, zostaje obniżona do 0,1%. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia i będzie obowiązywało do dnia 31 grudnia 1937 r. włącznie.

Transport.

Obliczanie należności przewozowych.

Związek Fabrykantów niejednokrotnie był uwiadamiany przez swych członków o nieprawidłowościach, zachodzących przy obliczaniu należności przewozowych. Jednocześnie należało do reguły, że kolej, sprawdzając listy przewozowe, z miejsca wymagała pokrycia wszelkich niedokładności i omyłek na swą niekorzyść, nie zwracając uwagi przedsiębiorstwom na częste wypadki zbyt wysokich opłat.

Ten stan rzeczy zmuszał przedsiębiorstwa większe do specjalnego sprawdzania wszystkich listów przewozowych, co sprawiało specjalne koszty.

Znaczne, a bezpodstawne trudności były też czynione przy wydobywaniu kwot nadpłaconych przez przedsiębiorstwa.

Związek nasz zwrócił się ostatnio w powyższej sprawie do Departamentu Finansowego Ministerstwa Komunikacji.

W wysłanym memorjale czytamy m. in. co następuje:

„pozwalamy sobie prosić Wysokie Ministerstwo o łaskawe przypomnienie podległym organom kolejowym treść § 18 Regulaminu Przewozu Przesyłek Towarowych, w myśl którego o wszelkich nadpłatach należności przewozowych, ujawnionych przez kolej, a przewyższających 1,— zł w jednym liście przewozowym,

kolej winna bezzwłocznie na koszt własny zawiadomić osobę uprawnioną do podjęcia nadpłaty i zwrócić jej nadpłaconą kwotę. „W szczególności zaś prosimy Wysokie Ministerstwo, aby wszelkie nadpłaty, ujawnione przez kolej przy okazji badania ceduł w wydziale kontroli dochodów dyrekcyj kolejowych, były zwracane zainteresowanym niezależnie od drogi reklamacji przewidzianej w § 40 Regulaminu Przewozu".

Handel zagraniczny.

Rada Handlu Zagranicznego.

Na zebraniu Związku Izb Przemysłowo-Handlowych w dniu 4 lutego rb. przyjęto ostateczne zasady organizacji Rady Handlu Zagranicznego, powołanej dnia 12 grudnia r. ub.

Według zasad przyjętych przez Związek Izb, Rada jest organem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych i centralnych organizacyj gospodarczych, a mianowicie Centralnego Związku Przemysłu Polskiego, Rady Naczelnej Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego i Centrali Związku Kupców.

W skład Rady wchodzą delegaci wszystkich Izb Przemysłowo-Handlowych i wspomnianych organizacyj, którym przysługuje narówni z Izbami prawo jednego głosu, bez względu na liczebność reprezentacji w Radzie.

Agendy Rady prowadzić będzie biuro Związku Izb Przemysłowo-Handlowych. Organami Rady są trzy Komitety, a mianowicie: Finansowania Wywozu, Organizacji Handlu Zagranicznego i Portowy. Komitet Finansowania Wywozu rozważać będzie m. in. sprawy związanego obrotu towarowego, obrotu rozrachunkowego, kredytów dla wywozu, asekuracji kredytów eksportowych itp. Do zakresu prac Komitetu Organizacji Handlu Zagranicznego należą m. in. sprawy standaryzacji wywozu, koordynacji pracy wysłanników eksportowych delegowanych przez Izby Przemysowo-Handlowe, celem organizowania sprzedaży artykułów polskich na rynkach zagranicznych, dalej sprawy organizacyj eksporterów i importerów, Izb Handlowych polsko-zagranicznych, kontroli nad instytucjami powierniczemi, działającemi w zakresie handlu zagranicznego, sprawy z zakresu polityki importowej itp. Wreszcie Komitet Portowy zajmować się będzie sprawami żeglugi morskiej, organizacji polskiego handlu zamorskiego przez Gdynię i Gdańsk itp.

Prezesem Rady Handlu Zagranicznego jest, jak wiadomo, z urzędu prezes Związku Izb Przemysłowo-Handlowych.

Zmiana Kompetencyj Centralnej Komisji Przywozowej.

Z dużem zainteresowaniem i naogół z zadowoleniem mówi się o projekcie dokonania dość daleko idących zmian w kompetencjach Centralnej Komisji Przywozowej. Na podstawie tych projektów C. K. P. ma wykonywać wszelkie czynności związane z techniką reglamentacji przywozu, począwszy od rozdziału kontyngentów, aż do wydawania pozwoleń wwozu włącznie.

W związku z tem byliby przydzieleni do Centralnej Komisji Przywozowej specjalni kontrolerzy Ministerstwa. Projekt ma być wprowadzony w życie w maju, lub czerwcu br.

Targi i Wystawy.

Organizacja ruchu publiczności na Targach Poznańskich.

Niesłychane tłumy na Targach Poznańskich w roku ubiegłym spowodowały interwencję wystawców w Zarządzie Targów z prośbą o ułatwienie kupiectwu dokonywania transakcyj, które są najważniejszym celem targowym, a jakie są ogromnie utrudnione przez tłok panujący w halach. W związku z tem Targi Poznańskie wprowadzają inowację polegającą na tem, że do godz. 1-szej w południe wstęp na Targi będzie nieco droższy. Wyniknie stąd, że miejscowa ludność zwiedzać będzie Targi dopiero popołudniu, umożliwiając przyjezdnemu kupiectwu spokojne zwiedzenie Targów i rozmowy z przedstawicielami przemysłu codziennie między godz. 9—13. Oprócz tego piątek tygodnia targowego będzie jedynym dniem, w którym będą dopuszczone do Targów szkoły. We wszystkie inne dnie wstęp dzieciom szkolnym na Targi będzie wzbroniony. W ten sposób Targi Poznańskie jeszcze więcej jak dotychczas nabiorą charakteru giełdy towarowej, odróżniającej je od wystaw. Służyć one i nadal będą transakcjom, a nietylko pouczaniu.

Pragnąc pozatem zorganizować ruch publiczności, w licznych miejscach będą ustawione ogromne tablice z planem Targów i strzałkami wskazującemi najłatwiejszy sposób ich zwiedzenia. Ruch publiczności będzie w ten sposób ujęty organicznie.

Ogromne numery wymalowane na 17 pawilonach targowych na zewnątrz i wewnątrz hal pomogą łatwiej przy orjentacji obcych. Tegoroczne Targi zajmą wszystkie pawilony targowe. W kilku działach miejsca już niema.

Oficjalny udział Węgier w Targach Poznańskich.

W bieżącym tygodniu zostały ukończone pertraktacje o oficjalnym udziale Węgier w Targach Poznańskich. Poza zwykłemi towarami eksportowemi Węgier ujrzymy również słynne pâté de foie gars, które w wielkich ilościach są eksportowane do Strasburga, by stam-

tąd wrócić do nas. Oprócz tego ujrzymy te produkty przemysłu węgierskiego, które są zdolne do eksportu m. in. fabryki kabli elektrycznych, eksportujące znaczne ilości do Ameryki, Anglji i nawet Niemiec, daje specjalne towary spożywcze, jak słynne salcesony i rozmaite wędzone przetwory mięsne oraz różne zastosowania papryki. Poza udziałem oficjalnym Węgier organizuje się w osobnej hali w dziale win ogromne stoisko grupujące kilkadziesiąt firm win tokajskich, a przy restauracji targowej kucharze węgierscy będą przygotowywali specjalne potrawy węgierskie, spożywane przez zwiedzających przy dźwiękach prawdziwej węgierskiej orkiestry. Oficjalne stoisko Węgier zajmie 240 mkw i będzie położone między stoiskami Francji i Szwecji.

Stoisko Rzeszy Niemieckiej na Targach Poznańskich.

Przed kilku dniami bawiła w Poznaniu delegacja Werberat der Deutschen Wirtschaft z Berlina w sprawie oficjalnego udziału Niemiec w Targach Poznańskich. Delegacji przewodniczył dr. Maiwald, dyrektor sekcji wystaw i targów w Werberat. W skład delegacji wchodzili również architekci. Delegacja wybrała miejsce na stoisko Rzeszy, którego rozmiary wynoszą 800 mkw, graniczące ze stoiskiem Wielkiej Brytanji.

Eksport wyrobów chałupniczych.

Na tegorocznych Targach Poznańskich (26 kwietnia — 3 maja) poraz pierwszy w Polsce zostanie zorganizowany duży dział poświęcony stronie handlowej chałupnictwa. Dział ten będzie się dzielił na następujące sekcje: włókiennictwo i konfekcja, wyroby dziane i galanterja dziecięca, zabawkarstwo, koronkarstwo, pantoflarstwo i specjalne obuwnictwo, skórnictwo i różne wyroby. Jednocześnie rozpoczęto akcję w przeszło 500 punktach kilkunastu krajów europejskich i zamorskich by na Targi Poznańskie ściągnąć odbiorców na wszystkie te artykuły chałupnicze. Spodziewane jest zawarcie licznych tranzakcji eksportowych na bardzo poważne sumy.

Wiosenne Targi Kotowickie.

W czasie od 30 maja do 14 czerwca 1936 r. odbędą się na Śląsku tradycyjne Ósme Targi Katowickie urządzane staraniem Śląskiego Towarzystwa Wystaw i Propagandy, (Katowice, Stawowa nr. 14, tel: 300-71).

Targi Katowickie dążąc od wielu lat do utrzymania w ruchu rodzimych warsztatów pracy i wzmożenia konsumcji — współdziałają w zwalczaniu przesilenia gospodarczego, zwiększaj ą obroty i stwarzają liczne zarobki w wielu dziedzinach. Odbywają się one w najżywszym ośrodku handlowym tj. na Śląsku, a przemysłowcy i kupcy biorący w nich udział przygotowują sobie rynek zbytu, który we własnym ich interesie należałoby corocznie rozszerzać i powiększać).

Wiosenne Targi Lipskie.

Wiosenne Targi w Lipsku odbędą się od 1 do 6 marca br. Przedstawicielem Targów w Poznaniu jest p. Otto Mix, Poznań, ul. Kantaka 6a.

Pod tym adresem należy się zwracać z zamówieniami na legitymacje, katalogi, bilety kolejowe, mieszkania itd.

Międzynarodowe Targi w Budapeszcie.

W dniach 8 do 18 maja br. odbędą się Międzynarodowe Targi w Budapeszcie. Koleje węgierskie i Towarzystwo Żeglugi Dunajskiej udzielają 50% zniżki. Udający się na Targi otrzymają również zniżki na wizy węgierskie. (A. T. E.).

Różne.

10-lecie istnienia Związku Obrony Przemysłu Polskiego w Poznaniu.

Z okazji 10-lecia istnienia Związku Obrony Przemysłu Polskiego w Poznaniu, odbędzie się w okresie od 29 marca do 5 kwetnia br. „Tydzień Propagandy Przemysłu Polskiego“. W tym okresie na całym terenie Województwa Poznańskiego i Pomorskiego zostanie przeprowadzona jaknajszersza akcja propagandowa na rzecz wytwórczości polskiej. Podczas „Tygodnia Propagandy Przemysłu Polskiego“ będą urządzane akademje, obchody, odczyty w szkołach, teatrach, kinach jak również i przez radjo. W roku bieżącym szczególny nacisk zostanie położony na akcję propagandy w szkolnictwie jak również i na prowincji.

Protektorat nad „Tygodniem Propagandy Przemysłu Polskiego“ raczył łaskawie objąć Pan Wojewoda Poznański A. Maruszewski.

Bliższych szczegółów, dotyczących „Tygodnia Propagandy Przemysłu Polskiego“, udziela Związek Obrony Przemysłu Polskiego, Poznań, ul. Rzeczypospolitej 1, II ptr.

Jubileusz.

W dniu 17. II. obchodził niecodzienny jubileusz długoletni członek Zarządu firmy H. Cegielski, inżynier dypl. Henryk Suchowiak. Jubileusz ten wiązał się z 35-cioleciem pracy w kierownictwie firmy.

Z okazji tej uroczystości odbyło się w fabryce specjalne zebranie, w ramach którego pracownicy fabryki składali życzenia jubilatowi.

W ochodzie wzięli też udział przedstawiciele Związku Fabrykantów, w osobach prezesa Maciejewskiego i dyrektora Łyczywka.

Prezes Maciejewski, po wygłoszeniu okolicznościowego przemówienia, wręczył inż. Suchowiakowi od Związku Fabrykantów Dyplom Uznania.

O zniesienie obowiązku umieszczania ogłoszeń spółek akcyjnych w „Polsce Gospodarczej“

Na mocy przepisów kodeksu handlowego ogłoszenia spółek akcyjnych muszą być umieszczone w „Monitorze Polskim“. Niezależnie od tego jednak przedsiębiorstwa te obowiązane są umieszczać te same ogłoszenia w „Polsce Gospodarczej“.

Nie ulega wątpliwości, że przymus zamieszczania w „Polsce Gospodarczej“ ogłoszeń, pochodzących od spółek akcyjnych i związane z tem koszty stanowią znaczne obciążenie życia gospodarczego, które w dzisiejszym stanie rzeczy nie znajduje żadnego uzasadnienia ani usprawiedliwienia.

Zdaniem Związku Izb winien najzupełniej wystarczać obowiązek zamieszczania tych ogłoszeń w „Monitorze Polskim“ oraz w dzienniku, wymienionym dla tych celów w statucie każdej spółki akcyjnej. Dlatego Związek Izb Przemysłowo-Handlowych wystąpił do Ministerstwa Przemysłu i Handlu z wnioskiem o uchylenie ciążącego na spółkach akcyjnych obowiązku zamieszczania wszelkich od nich pochodzących ogłoszeń w „Polsce Gospodarczej“.

Komisarz cen.

Min. Górecki mianował prof. Edwarda Lipińskiego, dyrektora instytutu badania konjunktur gospodarczych i cen, komisarzem cen. Komisarz ten czuwać ma nad tem, aby przeprowadzona przez ministerstwo przemysłu i handlu zniżka cen dotarła do konsumenta, jak również, aby zmiany taryf kolejowych i ceł itd. odbiły się w odpowiednim stopniu na cenach towarów.

Akcję swoją komisarz prowadzić będzie w ścisłem porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewn. i przy współdziałaniu samorządu przemysłowo - handlowego.

Cegielnia Parowa
WITASZYCE

stacja, poczta i telegr.: Witaszyce

dostarcza na dogodnych warunkach:

dachówki (karpiówki), dreny od „1½ do 9", cegłę maszynową, tonówkę, dziurawkę, sufitówkę i kominówkę

Produkcja łączna 12.000.000 r.

DOMAGALSKI i S-ka

Św. Marcin 34 POZNAŃ Garncarska 8

Pierwsza Poznańska Parowa Fabryka Olejków eterycznych, esencji, aromatów owocowych, barwników nieszkodliwych i preparatów chemicznych

Elektro-hydrauliczna Wytłocznia Soków Owocowych

Premjow. kilkakrotnie najwyższemi nagrodami

Telefon 32-72 Założona 1901 Telefon 32-72

Krem do golenia
Iste

wyróżnia się obfitą niewysychającą pianą, zmiękcza najtwardszy zarost, nie podrażnia skóry i czyni golenie bezbolesnem. Używaj zatem a przekonasz się, że jednak z dobrych najlepszy jest tylko

Tuba po zł. 1.- i zł. 2.-

Krem do golenia
ISTE

J.&S. STEMPNIEWICZ

Shampoo
ŚNIEG TATRZAŃSKI

czyści pielęgnuje i upiększa włos

FALKIEWICZ - POZNAŃ

ZAŁ. 1911 W PARYŻU

Czekolady cukry i kakao

Sp. Akc.

„GOPLANA"

w Poznaniu

słyną ze swej dobroci i dostępnych cen!

Bank Związku Spółek Zarobkowych Sp. Akc.

Rok założenia 1886

Centrala: Poznań - Plac Wolności 15 — Oddziały we wszystkich większych miastach Polski

Załatwia wszelkie czynności wchodzące w zakres bankowości

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.